

Indianen

Bijlage 1

Het verhaal van de raaf

Lang, lang geleden, zat een man in het donker op de grond. Hij zat te denken en terwijl hij dacht wreef hij over zijn voorhoofd. Maar wat voelde hij daar? Een knobbel! Er zat in een keer een bult op zijn hoofd! Hij keek met zijn linkeroog omhoog. Hij keek met zijn rechteroog omhoog. Hij probeerde het eens met twee ogen tegelijk. Maar het was te donker om de knobbel te kunnen bekijken.

Hij kroop langzaam over de grond, tot hij merkte dat hij bij een steile afgrond kwam. Hij gooide een steen over de rand en luisterde... maar er kwam geen enkel geluid. Hij kon de steen niet op de bodem horen vallen. Dit betekende, dat de afgrond oneindig diep was. "Laat ik hier maar snel weg gaan," dacht de man. De man kroop verder... Plotseling stootte hij tegen een hard voorwerp. Om er niet over te struikelen, duwde hij het dieper de grond in.

Toen voelde de man iets zachts en lichtst langs zijn gezicht fladderen. Het bleef zitten op zijn hand. De man voelde voorzichtig aan het zachte bewegende ding. Hij voelde veren en een snaveltje, aan een heel zacht hoofdje. Hij bedacht dat het een mus was. Hij was blij met de mus, want al was het maar een vogel, hij voelde zich niet meer zo alleen.

Hij kroop weer terug naar het voorwerp dat hij in de grond had geduwd. Maar waar was het? Het was niet meer in de grond, maar uitgegroeid... tot een boom! Hij had net een wortel in de grond geduwd. Daaruit was nu een boom ontstaan! Er groeide nu ook gras op de grond. De man kroop verder en verder. Maar hoe hij ook kroop en welke kant hij ook uit ging, hij kwam steeds bij de afgrond uit. De man was op een eiland. Maar om het eiland was geen zee, maar alleen een oneindige diepte.

De man dacht diep na. Hij was inmiddels wel nieuwsgierig geworden naar die diepe afgrond. Wat zou er daar beneden zijn. Hij durfde niet zo goed te kijken. Toen kreeg hij een plan. De man stuurde de mus de afgrond in om op onderzoek uit te gaan. Tot zijn verrassing kwam de mus terug met een sappig takje. De man was nog nieuwsgieriger geworden en wilde ook de afgrond onderzoeken. Maar hoe kon hij dat doen zonder zich te bezeren?

Kon hij ook maar vliegen... Ja, dat was het!

Hij voelde goed aan de mus en maakte vleugels van takken. Terwijl hij dat deed, kreeg hij over zijn hele lichaam een veren pak en veranderde de knobbel op zijn hoofd in een snavel. De man werd een raaf.

Samen met de mus liep de raaf naar de afgrond. Het land dat ze verlieten noemde hij: hemel. Hij vloog de afgrond in. Hij vloog een heel eind. Toen zag hij een nieuw stuk land. Hij noemde het land: wereld.

Indianen

De man landde op het land en maakte er planten en bomen zoals hij dat in de hemel had gedaan. Daarna maakte hij van klei mensen en daarna dieren.

Er ontbrak nog één ding... Het was er nog zo donker!

Dus vroeg de raaf aan de mus of hij niet iets lichtgevends kon zoeken. En de mus vloog weg. Toen hij terug kwam bracht hij een stuk steen mee dat mica heet. De raaf gooide het in de lucht en daarna was het overal licht.

De raaf leerde de mensen hoe ze boten en huizen moesten maken.

Een tijdlang leefden de mensen gelukkig tot bleek dat er te veel mensen en dieren kwamen en het eiland overvol begon te raken.

En tot overmaat van ramp kwam er een groot zwart monster uit de zee. De mensen probeerden het te doden en dat lukte niet, maar de raaf en de mus konden samen het monster verslaan.

De mensen waren blij en hakten het monster in stukken en strooiden die uit over de grote zee. Op die plekken verschenen stukken land. Toen was er voldoende ruimte voor alle mensen en dieren. Het vaste land was ontstaan.

Toen riep de raaf iedereen samen en sprak tot hen.

Hij zei: "Ik ben jullie vader. Het land en jullie leven heb je aan mij te danken. Vergeet mij niet."

En toen vloog de raaf weg, naar de hemel.